

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cîrnădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesc abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 26 Ianuarie s. v.

Unul dintre izvoarele de venit ale statului sînt așa numitele competențe erariale, nisece taxe, care se plătesc, când o avere trece fie prin vîndare, fie ca moștenire, fie ca dar, de bună voie dintr-o mână într-alta.

Statul e deci interesat, ca mișcarea să fie pe cât se poate de mare, de oare-ce cu cât mai des trec averile dela un om la altul, cu atât mai adese-ori se plătesc competențele erariale, cu atât mai bogat e acesta dintre izvoarele lui de venit.

Îndată-ce o avere trece fie prin cumpărare, fie ca dar, fie ca moștenire în proprietatea unei comune, a unei biserici, a unei corporațiuni, în genere în proprietatea unei așa numite persoane juridice, statul perde, dacă nu pentru totdeauna, cel puțin pentru un timp foarte îndelungat competențele erariale în ceea-ce privește această avere, de oare-ce persoanele juridice păstrează averile odată agonisite, numai foarte cu anevoie le schimbă, le scot oare-cum din comerțul general.

Spre a-și asigura deci un fel de despăgubire pentru competențele astfel perdute, încă la anul 1850 statul a început să iee pentru averile trecute în proprietatea persoanelor juridice echivalentul de competențe erariale, un impozit direct, hotărît pentru un period de 10 ani, dar plătit în rate anuale.

Art. de lege XXVI din 1881 introduce în §§. 22—27 câteva modificări esențiale în ceea-ce privește bazele percepției echivalentului, iar Art. de lege XXXIV tot din 1881 hotărăsește procedura ce are să fie urmată la fisionarea averilor supuse echivalentului.

Art. de lege XXXV din 1887 introduce nouă modificări atât în ceea-ce privește procedura, cât și pentru hotărîrea echivalentului.

Avem deci afară de regulamentele din 1850 trei legi deosebite, care nu sînt nici ele destul de explicite, ci au mai fost lămurite și prin *ordonanțe ministeriale*, și prin *hotărîri* ale forului administrațiunii financiare.

Foarte firesc dar numai puțin oameni se pot măguli cu gândul, că știu destul de bine ce este acest echivalent, cine are să-l plătească, care averi sînt și care nu cînt scutite de el, cum trebuie să se procedă la hotărîrea lui și ce fel de mijloace le stau la dispozițiune celor-ce se cred jigniți ori încărcăți pe nedrept cu el. Funcționarii financiarî nu sînt nici ei cu

toții din destul dumeriți în ceea-ce privește echivalentul, și chiar dac'ar fi, ei nu sînt epitropii contribuabililor, ei au să reprezinte interesele erarului. Dacă deci cineva nu știe ce are să facă, în propria sa pagubă nu știe, și ori-și-ce scăparea din vedere, ori-și-ce neglijență numai în paguba contribuabililor poate să fie.

Legea cere ca pînă la 31 Martie toate comunele politice și bisericesci, toate institutele, toate corporațiunile, toate persoanele juridice să depună la autoritățile financiare competente fasiunile cuvenite despre averea lor mișcătoare și nemiscătoare, pentru-ca să se hotărăască echivalentul pentru proximal period de 10 ani, dela 1888 pînă la 1898.

Dacă nu depun aceste fasiuni, vor fi amendate, iar dacă nu le fac cu toată băgarea de seamă, se păgubesc, și, ori-și-cît de mică, paguba aceasta în timp de zece ani e mare.

Sîntem sîracii noi Românii din țările coroanei ungare. Așa dîcem și de sigur că și avem toată dreptatea ca să dîcem așa. Cu atât mai virtos trebuie să băgăm de seamă, ca să nu chivernisim rău puțină avere, pe care am agonisit-o. Căci de multe-ori câte puțin face mult la un loc, și dacă ne dăm bine seama, e mare averea, pe care comunele noastre politice, cele bisericesci, fundațiunile și așezămîntele noastre o au toate la un loc.

Partea cu deservire mare a acestor averi e scutită de echivalent; trebuie deci să fim cu băgare de seamă, ca pentru această parte să nici nu se plătească echivalent, iar pentru partea cealaltă, fasiunile să se facă potrivit cu legea, pentru-ca și echivalentul potrivit cu legea să fie croit. Nu e vorba de sute, ci de mii și mii, care s'ar plăti din sîrăcia Românului timp de zece ani, dacă acum s'ar proceda cu ușurință.

Tragem deci deosebita luare aminte a celor interesați asupra acestor împrejurări și stăruim cu tot din adînsul să fie cu băgare de seamă, ca fasiunile să fie făcute înainte de expirarea termenului hotărît de lege.

Nu ne îndoim, că autoritățile politice și cele bisericesci vor priveghia, ca fasiunile să fie făcute potrivit cu prescripțiile legii și cu interesele comunelor, fie politice, fie bisericesci; credem cu toate aceste a face un bun serviciu, dacă publicăm un șir de îndrumări în ceea-ce privește echivalentul de competențe erariale.

Ea poartă negoț mare cu gumă, fildeş și cu deosebire cu Negri, căci Zanzibarul e marele tîrg de sclavi. Aci se adună prada războaielor, din care în veci nu mai es capii populațiunilor africane. Comerțul acesta se extinde peste întreg tîrmul de Ost pînă cîtră regiunile Nilului. Și Lejean a vădît acest tîrg făcîndu-se în public sub flamura franceză.

Îndată-ce a sosit „Resolute”, se prezentă consului englez pe bord, pentru de a se pune la dispozițiune doctorului Fergusson, asupra proiectelor căruia l'au ținut de o lună încoace jurnalele europene în curent. Dar pînă în momentul acesta aparținuse și dînsul la numărul cel mare al îndoelnicilor.

M'am îndoit, — dîse el scuturînd mîna lui Fergusson, — dar acum nu mă mai îndoiesc.

El le oferî doctorului, lui Dick Kennedy și se înțelege, că și bravului Joe, propria sa casă.

Prin amicala lui prevenire luă doctorul cunoștință despre diferite epistole, ce a primit acela dela căpitanul Speke. Căpitanul și tovarășii sei avură să sufere grozav de foame din cauza timpului miserabil, fără de a fi ajuns încă pînă în țeara Ugogo; ei puteau să înainteze numai cu dificultăți extreme și în viitor nu mai credeau să poată da scrii regulat despre ubicațiunea lor.

Toate aceste sînt primejdii și lipse, pe care noi o să le putem învinge, — dîse doctorul.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 26 Ianuarie s. v.

Publicarea tractatului de alianță dintre Germania și Austro-Ungaria e pusă în primul plan al discuțiunilor politice. Din toate căte se scriu despre această publicare rezultă, că ea a făcut o impresiune adîncă asupra întregii lumi politice. Dintr-o parte l'îse face o aplecare hotărîtă pacifică, în vreme-ce în cealaltă parte se manifestează părerea, că publicațiunea înseamnă o înăsprire a situației și este a se privi de ultimul mijloc, care mai promite o înfrîngere asupra Rusiei în direcțiunea păcii. Se admite însă pretutindenea, că acum caracterul defensiv al alianței e pus mai presus de ori-ce îndoală și că publicațiunea seamănă unui avertisment serios la adresa Rusiei. Dîrul „Germania” atrage atențiunea asupra împrejurării, că publicațiunea ce a urmat Vineri are în actualul moment aceeași însemnătate, pe care o avușese în 1867 publicarea tractatului de alianță între federațiunea germană de Nord și între statele din Germania-de-Sud, care pînă atunci era încă necunoscut. Publicarea s'a fost întîmplat atunci pentru încordarea ce a existat din cauza cestiunii luxemburgiene. Atunci publicarea a adus pe Franția la reson și a făcut cu puțință o rezolvare pacifică a cestiunii în conferența din Londra.

O depeșă din Viena spune de altmîntrelea, că contele Kálnoky a încunoscînt pe ambasadorul Lobanoff despre intențiunea publicare a tractatului de alianță, și guvernul rusesc l'a și autorizat pe Lobanoff a declara, că el nu e în poziție de a face nici o excepțiune oficială în contra publicării. Apoi, după-cum e informat dîrul „Kölnische Zeitung”, împăratul Wilhelm a încheiat alianța cu Austro-Ungaria numai sub condiția, că cuprînsul aceleia va fi adus la cunoștința cabinetului din Petersburg. Și aceasta s'a și întîmplat acum în faptă.

Însuși oficiul rusesc „Journal de St.-Petersbourg” dîce: Din publicarea tractatului de alianță rezultă, că amîndouă guvernele sînt conduse de dorința, de a menține pacea, și sînt conșinse, că prin publicarea tractatului se vor împrăscia toate îndoelile în această privință. E de dorit, ca acest scop să se și ajungă.

Toate celelalte foi rusesci recunosc importanța publicării tractatului, dar o disentanță relativ foarte liniștită. „Novoie Vremia” dîce, că cercurile competente rusesci nu pot trage la în-

doală sinceritatea, cu care „Reichsanzeigerul” motivează publicarea; dar' ea doarece, declararea din motivare să producă și o impresiune asupra unei părți a presei apusene (asemenea asupra celei austro-ungare), care neîncetat presentează pe Rusia drept un stat, în contra căruia au să se iee măsuri excepționale. Nevoind să atace pe nimeni; Rusia poate privi cu liniște în fața alianței, care în sfîrșit tot are în vedere ținte opuse intențiunilor guvernului rusesc. Dacă Germania persistă pre lîngă aceea, că scopul publicării este acela pe care îl indică, Rusiei nu-i rămîne alta, decît să aștepte dovedile faptice. Vederilor dîrului „Novoie Vremia” se alătură cele mai multe foi rusesci.

Dîrul din New-York „New-York Herald” împărtaşește: Întrebînd un diplomat pe Bismarck, că va da ori nu deslușiri în „Reichstag”, Bismarck a răspuns: „Dacă spun vre-un lucru pacific și că războiul nu e probabil în anul acesta, opozițiunea va cere mai curînd o scădere decît o îmulțire a bugetului pentru armată; dacă voi spune, că războiul amenință, Rusia devine agitată, Franția de asemenea și Austro-Ungaria își perde capul. Și aceasta ar accelera războiul, despre care eu speriez, că numai la 1892 se va face”. „Și de ce numai la 1892?” îl întrebă diplomatul. — „Rusia încă nu e gata” răspunde Bismarck — nici Franția, nici Austro-Ungaria; despre Germania nu spun, dacă e ori nu gata, dar' cinci ori șese ani vor fi de lipsă, pînă când una din marile puteri va ajunge punctul de culminațiune al promptitudinii. Pînă atunci eu nu vîd nici o probabilitate amenințătoare a războiului; eu sînt de tot sigur, că Țarul acum nu voește război, de asemenea nici Franția. Eu însumi perhorresc războiul, eu gîndesc, că anul 1888 va trece fără vre-un război european, dar' în dietă voi persista, ca Germania trebuie cel puțin să se țină egal de sus în ce privește forțele militare, dacă voește să-și salveze existența sa națională. Războiul numai atunci se va pute evita, dacă Germania continuă a fi pe deplin pregătită pentru el”.

Într-aceste „Le Nord”, din Bruxelles, organul oficiului de externe rusesc continuă cu vechiul *ceterum censeo*... al sen. Întorcîndu-se anume la răspunsul dlui Tisza din dieta ungara, dîrul din cestiune repetă, că acela n'a contribuit nimic la clasificarea situațiunii europene, și el află de un lucru foarte straniu, că în răspunsul seu Tisza n'a făcut nici cea mai mică alușiune la cestiunea bulgară și n'a

pomenit nici cu un cuvînt despre modul cum are să se rezolve aceste cestiuni ardătore. Căci — continuă oficiul rusesc — toate declarațiunile pacifice și toate provocările la tractatele existente vor fi de o valoare problematică, cîtă vreme cestiunea bulgară rămîne o cestiune deschisă. Un sentiment de pace durabil va intra numai atunci, când puterile europene se vor fi hotărît în sfîrșit pentru pasul colectiv ce-l doarece Rusia în scopul îndepărtării Coburgului. Această înlăturare a usurpatorului este prima pretențiune a Rusiei, fără de a cărei împlinire ea nu poate nici face, nici primi propozițiuni mai departe. După înlăturarea Coburgului se va pute proceda la o nouă alegere a unei Scurpine legale și a unui principe recunoscut de întreaga Europă. Câtă vreme însă în Bulgaria domnesc stări de lucruri ilegale și cîtă vreme alianța triplă privește în liniște la acele stări, paza severă nu e numai o datorință a Austro-Ungariei, după cum a dîs Tisza, ci în grad și mai mare o datorință a Rusiei.

După aceste și după cele ce le-a spus ađi Bismarck în discursul seu, — ori-și-cine, care se pricepe numai cît de cît la politică, va ști cum stă ađi situația și la ce avem să ne așteptăm în viitor.

Echivalentul de competențe erariale.

I. Fasiunile.

Fasiunile, în virtutea §-lor 25 și 26 din Art. de lege XXXIV dela 1881, au să fie făcute din zece în zece ani, iar pentru cei zece ani, care se încep cu anul curent, după legea cea nouă, pînă la 31 Martie 1888.

Comunele, fundațiunile, asociațiunile și în genere cei datori a plăti echivalentul de competențe erariale primesc dela respectivele ofii de contribuțiune *blanchetele tipărite*, pe care au să le umplă și să le înapoieze așa umplute pînă la termenul prescriis.

Dacă dar' cei obligați a plăti echivalentul n'au primit asemenea *blanchete*, au să le ceară cît mai curînd.

Trebuie deci înainte de toate să scim, cine este dator a plăti echivalentul și pentru ce fel de averi.

După §. 22 al Art. de lege XXVI din 1881, echivalentul de competențe erariale are să fie plătit 1. de *comune politice*, 2. de *comune bisericesci*, 3. de

*) Mănușirile de tot felul și seminarele sînt și ele considerate drept comune bisericesci.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Cinci săptămîni în balon.

— Roman. —

De

Jules Verne.

Capitolul XI.

(Urmare.)

Sosirea în Zanzibar. — Consulul Angliei. — Disposițiunile rele ale indigenilor. — Insula Cumbeni. — Vrajitori. — Umplerea balonului. — Plecarea la 18 Aprilie. — Ultimul adio. — „Victoria”

Un vînt permanent favorabil ușurase mersul „Resolute”-i spre locul de destinațiune. Drumul prin canalul Mozambique a fost foarte liniștit. Călătoria maritimă putea să fie privită ca un semn favorabil pentru călătoria aeriană. Toți așteptau cu dor momentul sosirii ca să pună mîna de ajutor la ultimile pregătiri ale doctorului Fergusson.

În sfîrșit apărî în depărtare orașul Zanzibar, situat pe insula cu același nume, și în 15 Aprilie la 11 oare din Ți vaporul era în port.

Insula Zanzibar aparține Imanului din Maschet, care este aliatul Franței și al Angliei și aceasta este de sigur colonia lui cea mai frumoasă. Portul e împopulat cu o mare mulțime de corăbii din Ținuturile învecinate. Insula se desparte de tîrmul african numai printr'un canal, lățimea căruia nicăiri nu trece peste treizeci de mile.

Bagagiul călătorilor fu așezat în trăsura consului. Se începură pregătirile pentru debarcarea balonului. În apropierea columnii de stindarde era un loc potrivit lîngă o construcție uriașă, care avea menirea să scutească balonul în potiră vînturilor de Ost. Tîrnul acesta gol, — pe care l'ăși puțin asemîna cu o bute pusă în picioare, fată cu care însă butea dela Heidelberg ar fi fost numai o ulciică mică, — tîrnul acesta servia drept fort, și pe terasa lui steteau la vîrdă beluci armați cu lănci, o seamă de militari de garnisoană, care n'au ce lucra.

Dar' cînd era să se debarce balonul ambasadorul fu informat, că locuitorii insulei vor să se opună cu arma. Nimic nu e mai orb, decît pasiunile fanatice. Faima despre sosirea unui creștin, care va să se înalte în vîzduh, fu întîmpinată cu neplăcere; Negrii, care erau mai iritați decît Arabii, vedeau în proiectul acesta intenții dîmănoase îndreptate împotriva religiunilor; ei se temeau, că creștinii vor să se suie la soare ori în lună. Ear' aceste corpuri ceresci sînt obiectele adorațiunii la populațiunile africane, și astfel ele s'au înțelese să se opună acestei expedițiuni inimice D-șirii.

Consulul discută cauza cu doctorul Fergusson și căpitanul Pennet. Acesta nu voia să cedeze în fața acestor amenințări; dar' prietenul lui îi propune în cazul de față un mijloc mai bun.

Sigur, că în urma urmelor tot noi o să fim învingători, — dîse el, — în cas de

lipsă chiar soldații Imanului ne ar pute fi într'ajutor; dar' dragul meu comandant, o nenorocire se poate întîmpla prea ușor; numai puțină rîutată și balonul poate să fie vîtmătat într'un mod ireparabil și expediția ar fi nimicită în simbarele ei; trebuie să fim deci cu cea mai mare precauțiune.

Ei bine, dar' ce avem să facem? Dacă vom debarca la tîrmul african o să dăm de aceleași greutăți. Ce să facem?

Nimic mai ușor decît asta, — răspunde consului. Vedeți insulele acele situate dincolo de port? Debarcați cu balonul pe una din ele, împresorați-o cu un cordon de matorzi și nu veți mai fi în nici o primejdie.

Foarte bine, — dîse doctorul, — și noi ne vom pute isprăvi după plac pregătirile noastre.

Comandantul se mulțumi cu propunerea aceasta.

„Resolute” o luă spre insula Cumbeni. La 16 Aprilie înainte de amiază era balonul deja la loc scutit într-o poiană în mijlocul unor păduri mari, de care e plin pămîntul pe aci.

Doză catarguri de cîte 24 urme înălțime fură bătute în pămînt la distanță cam de tot atâtea urme dela tîrmuri; un scripet așezat în vîrfur lor făcea posibilă ridicarea balonului cu ajutorul unei funii trase prin el, balonul-era încă împăturat. Balonul cel mic era pe deasupra aninat de cel mare, astfel încît ambele se ridicară de odată. La părțile

inferioare ale fiecărui balon fură aplicate țevile menite spre introducerea hidrogenului.

Dîna de 17 Aprilie trecu prin a întoarni aparatul destinat pentru producțiunea hidrogenului; el consista din 30 de tone, în care se săvîrșia descompunerea apei prin fer vechiu și acid sulfuric, care erau amestecate cu o masă enormă de apă. Spre a se umple baloanele cu hidrogenul de lipsă se consumară 1866 galoane de acid sulfuric, 1650 punți de fer și 966 galoane de apă.

Gazul începî să se desvorte în noaptea următoare; procesul dură aproape opt ceasuri. În dimineața următoare balonul împresorat e răși de rocii seu, plutia grație deasupra gondolei, care sta fixată prin o mulțime de saci grei de pămînt. Aparatul menit spre a extinde gazul fu așezat cu mare îngrijire și țevile, care eșiau din balon fură bătate în vasul cilindric.

Ancorele, funiile, instrumentele, straietele, cortul, victualiile și armele, toate fură aședate la locul lor anuntit în balon; apa de lipsă se aduse din Zanzibar. Cei 200 punți de balast fură împărțiți în 50 de saci, care se puseră pe podinele gondolei astfel, ca să fie totdeauna la îndemînă.

Pregătirile aceste se terminară cîtră 5 oare seara; sentinele păziau insula din toate laturile și luntrițe de ale „Resolutei” brăzdau în contin canalul.

Negrii continuau a-și arăta mânia prin urlete, grimase și gesturi sîlbatic. Vrajitori

inferioare ale fiecărui balon fură aplicate țevile menite spre introducerea hidrogenului.

Dîna de 17 Aprilie trecu prin a întoarni aparatul destinat pentru producțiunea hidrogenului; el consista din 30 de tone, în care se săvîrșia descompunerea apei prin fer vechiu și acid sulfuric, care erau amestecate cu o masă enormă de apă. Spre a se umple baloanele cu hidrogenul de lipsă se consumară 1866 galoane de acid sulfuric, 1650 punți de fer și 966 galoane de apă.

Gazul începî să se desvorte în noaptea următoare; procesul dură aproape opt ceasuri. În dimineața următoare balonul împresorat e răși de rocii seu, plutia grație deasupra gondolei, care sta fixată prin o mulțime de saci grei de pămînt. Aparatul menit spre a extinde gazul fu așezat cu mare îngrijire și țevile, care eșiau din balon fură bătate în vasul cilindric.

Ancorele, funiile, instrumentele, straietele, cortul, victualiile și armele, toate fură aședate la locul lor anuntit în balon; apa de lipsă se aduse din Zanzibar. Cei 200 punți de balast fură împărțiți în 50 de saci, care se puseră pe podinele gondolei astfel, ca să fie totdeauna la îndemînă.

Pregătirile aceste se terminară cîtră 5 oare seara; sentinele păziau insula din toate laturile și luntrițe de ale „Resolutei” brăzdau în contin canalul.

Negrii continuau a-și arăta mânia prin urlete, grimase și gesturi sîlbatic. Vrajitori

fundafuni, 4. de domenii, 5. de reununi, institute, corporațiuni și societăți, ai cărora membri nu au parte la fondul de avere, 6. de domenii și fundafuni, donate cu aprobarea Maiestății Sale ori a guvernului, și 7. de societăți de acționari și de alte societăți de întreprindere, ai cărora membri nu au parte la fondul de avere, cum sunt caselle de păstrare și în genere institutele de credit.

Echivalentul se plătește asupra valorii averii mișcătoare și asupra valorii averii nemiscătoare, care nu face parte din fondul instruct al celei nemiscătoare.

Pentru mișcătoarele, care fac parte din fondul instruct, blanchetele nici nu cuprind rubrici; au deci să fie puse în fașune numai mișcătoarele indicate în rubricile blanchetelor. E însă de însemnat, că așa numitele regali, dacă sunt donațiuni regale făcute unei proprietăți nobilitare, sunt considerate ca avere nemiscătoare, dacă însă nu sunt donațiuni împreunate cu averi nobilitare, ci câștigate de comune fie în privilegii, fie prin contract, sunt considerate ca avere mișcătoare. Tot avere mișcătoare e și dreptul de cârmărit al fostelor comune urbariale.

Au deci să fie cuprinse în fașune toate averile nemiscătoare, cum sunt pămenturile, pădurile, zidurile, regaliile de această categorie, și averile mișcătoare, care nu fac parte din fondul instruct al celor nemiscătoare, cum sunt aurările și argintăriile, giuvaericele, mobilele de locuință, obiectele de artă, cărțile, banii fie în monedă sunătoare, fie în hârtii, sumele fructificate fie în efecte publice, fie la institute de credit, fie la datornici particulari, într-un cuvânt ori-și-ave-re mișcătoare, care nu face parte din fondul instruct al unei averi nemiscătoare, astfel și animalele domestice, dacă ele nu sunt folosite la exploatarea moșiei.

Cât pentru averile mișcătoare fașionatorul are să arete pentru arături, păduri, grădini, pometri, vii, fânețe, pășuni, cimitiruri și altele de aceste numărul topografic și întinderea, ear' pentru ziduri, cum sunt casele de locuit, școalele, bisericile, casele comunale, numărul și destinațiunea, nu însă și valoarea, de oare-ce la hotărîrea echivalentului se ia pentru nemiscătoare de basă valoarea legal stabilită.

Va trebui deci să alăturăm pentru fiesce-care pozițiune din fașune o adeverință asupra valorii legal stabilite, adeverință, pe care în orașe o primim dela conducătorul cărților fonciare, ear' în sate dela primărie, fiind notarul și primarul dator a induce cifrele respective în rubricile fașunilor și a subserie și ei fașuni.

Avem deci totdeauna să cerem cifra valorii în orașe dela conducătorul cărților fonciare, ear' în sate dela primărie.

Cât pentru averile mișcătoare, pentru fiesce-care pozițiune, care cuprinde mai multe obiecte, fașionatorul are să alătureze un inventar ori o listă, arătându-se valoarea fiesce-cărui obiect în deosebi, căci, dacă valoarea nu e arătată, ea se constată în mod oficial, ceea-ce poate să fie în paguba fașionatorului.

Dacă între averile nemiscătoare sunt și regali considerate în categoria nemiscătoarelor, fașionatorul e interesat să dovedească prin acte ori prin adeverințe date de autoritățile competente, că ele nu sunt donațiuni regale, ci câștigate fie prin

contract, fie ca privilegii municipale, de oare-ce în cazul acesta echivalentul e mai mic.

Fasiunea, după §. 1 și 25 ai Art. de lege XXXIV din 1881, sunt datorii a o face cei-ce folosesc averile supuse echivalentului, respective reprezentanții legali ai persoanelor juridice, care au usufructul, fie aceste comune bisericice ori politice, biserici dotate cu fonduri, reununi, institute, corporațiuni ori societăți.

Chiar și în cazul, când proprietatea averii supuse echivalentului nu este a celui ce are usufructul și proprietarul este în mod excepțional obligat a plăti el echivalentul, usufructuarul, cel-ce folosesc averea, este interesat a face și el fașune, de oare-ce, neplătind proprietarul, echivalentul se poate lua și din venitul averii.

Acela dar', care folosesc o avere supusă echivalentului, fie el proprietar ori nu, fie ori nu obligat a plăti echivalentul, este interesat a face fașune cu toată băgarea de seamă și să o înainteze până la 31 Martie 1888, la oficiul de contribuțiune al cercului, în care se află domiciliul celui obligat a plăti echivalentul. Ear' dacă acesta nu se află cu domiciliul în țările coroanei ungare, fașunile se fac la oficiul de contribuțiune al cercului, în care se află partea principală a averii nemiscătoare. Comunele dau deci fașunile la oficiul cercului, în care se află ele, ear' societățile, institutele și corporațiunile de tot felul la oficiul cercului, în care se află reședința lor, dacă aceasta nu e afară de țările coroanei ungare.

În fașunile astfel făcute să fie cuprinse și averile scutite de echivalent, arătându-se însă motivele pentru care se cere scutirea lor.

(Va urma.)

O deslușire.

Turda, 4 Februarie 1888.

Onorate d-le Redactor!

În Nrii 12 și 13 ai „Tribunei“, în articolul „O întimpinare“ făcându-se amintire și de persoana mea, Vă rog să binevoiți a publica și următoarea

Deslușire.

Substratul proceselor urbariale pentru segregarea pădurilor și a pășunilor față cu erarul, a fost numai și numai pădurile și pășunăturile aflătoare pe teritoriul singuraticelor comune — pentru aceste teritoare s'a făcut segregarea.

Dreptul tuturor comunelor de a folosi în comun pășunatul de munte pe lângă solviarea unei taxe de 300 fl. nu a format substratul acelor procese de segregare, drept ce pentru acele nici s'a încheiat împăciuire, nici s'a putut rezerva vre-un drept.

Pășunatul din munte nu s'a putut segrega comun cu segregarea pădurilor și pășunilor aflătoare pe teritoriul fiesce-cării comune, din următoarele cauze:

1. Acel loc de pășunat de munte nu se află pe teritoriul respectivelor comune, și nici nu se ține de competența tribunalului din Alba-Iulia, care a efectuit segregarea.

2. Acel pășunat s'a folosit de toate comunele muntene în comun, drept ce o segregare parțială nu se poate face, aceea, de va fi să se facă, se face la timpul sau deodată pentru toate comunele muntene.

3. Dreptul muntelui de pășunat la pășunatul de munte, fără a fi rezervat ca unul ce n'a format substratul de segregare

respective regulate, a rămas neatins și în folosința locuitorilor munteni, după usul de până acum.

Erarul dar', pe nedrept a exarendat acel pășunat, și aceasta a făcut-o creșdend, că cam așa pe nesciute va pute să exchidă pe locuitorii dela acel drept, precum a făcut cu cele multe în trecut — folosindu-se de indolența poporului și de influența ce o avea la acesta prin unii din fruntași, care de comun erau în serviciul erarului, ca gornici etc. etc.

Dar' mulțumită celui de sus, poporul, prin vexațiunile cele multe, și-a mai venit în fire — apoi posturile de gornici — mulțumită organelor erariale, s'au umplut mai nu-mai cu străini, și astfel și influența erarului ce o exercita în popor prin acei gornici — care erau tot din familiile cele mai fruntașe — au mai scăzut.

Lucrul cel mai important este, ca comunele toate laolaltă să aperse statul quo, ceea-ce toate laolaltă ușor o pot face.

A pune vina unul pe altul nu ajută nimic cauzei, apoi nime nu poartă nici o vină, nici chiar arendatoarele Nicodin Cotișel — de oare-ce dacă nu licita densus — o făcea aceasta vre-un Jidan din Orade ori din alt loc, și poate dela acela mai multe vexațiuni avea să îndure poporul în decursul unui eventual proces, ca dela exarendatorul eșit din sinul lor.

Muntenii au numai să-și aperse dreptul lor pe calea legii — dar li se nu alunece pe calea suplicilor, ce poate li se va recomanda din atari locuri, și poate li se va și promise multe, până li se va trage țolul de sub ei!

Învețe din cele din trecut!

Anania Moldovean,
advocat.

CRONICĂ.

Principele și Principesa de Coroană vor sosi Vineri dimineața la Budapesta.

Numiri. Ministrul de finanțe a numit de concipient cl. II la oficiul pentru măsurarea competențelor din Timișara pe practicantul în drept Ioan Darányi.

Transferare. Procurorul suprem din Budapesta a transferat pe scriitorul dela procuratura reg. din Caransebeș, Francisc Habit, la procuratura reg. din Timișoara.

Procesul de pressă al „Tribunei“. Astăzi dl Adrian Cășolțanu, redactorul răspunzător al „Tribunei“, citat încă acum opt zile, s'a prezentat la judecătorul de instrucțiune dela tribunalul din Sibiu. Procesul a fost intentat de procurorul general de lângă curtea de apel din M. Oșorheiu pentru articol publicat în fruntea numărului 268 dela 26 Noemvrie (8 Decemvrie) al căruia autor e dl I. Slavici.

Atentat în contra unui preot. În zilele trecute învătătorul din Tamașu cu ocaziunea unei înmormântări a pușcat în preotul comunei. Preotul a fost ușor leșat. Tribunalul din Oradea-mare l'a deținut pe atentator, în urma constatării medicilor însă deținutul a fost trimis în institutul alienaților, fiindcă s'au manifestat câteva semne de delirium tremens la dînsul.

„O comună revoluționară.“ Din Coșteiu de lângă Verșet, „Foia Diecesană“ e informată, că cele două companii de ostași trimise de ministerul de interne „pentru restabilirea ordinii“, vor fi revocate, de oare-ce în timpul din urmă „atacurile și excesele contra siguranței publice s'ar fi rărit“. Se vor trimite însă după retragerea ostașilor mai mulți gendarmi în comună, care vor rămâne

Momentul despărțirii sosi. Căpitanul și cu oficerii săi îmbrățișară mișcați pe neînfricați amici, neexcepționând nici pe Joe, care ca totdeauna era mândru și voios. Toți dintre cei de față voiau să aibă o strângere de mână dela doctorul Fergusson.

La 9 oare ocupară cei 3 călători loc în gondola; doctorul își puse aparatul cu foii în lucrare, astfel ca să producă o căldură momentană. Balonul, care sta în echilibru perfect pe pământ, încep în decurs de câteva minute să se înalțe. Matrozii mai tăiară câteva funii, care li țineau, gondola se ridică circa la 200 de urme:

— Fraților, — grai doctorul stând în mijloc între tovarășii săi și desvâlnându-și capul, — permiteți-mi să botez corabia noastră aeriană cu un nume, care li va aduce noroc; numească-se „Victoria“!

Un „ura“ puternic resună: „Trăiască regina, trăiască regina Angliei!“

În momentul acesta forța axcensivă a balonului încep să crească rapid. Fergusson, Kennedy și Joe salutară încă odată pe amicii lor.

— Deslegați balonul cu totul, — strigă doctorul.

Și Victoria se înalță repede în văzduh, în vreme-ce tunurile cele patru ale „Resolutei“ bubuiau în onoarea ei.

(Va urma.)

acole până „la reîntoarcerea stării normale“, este de dorit — dice „F. D.“ — ca oamenii binelui să se intrunească cu scopul, ca ei singuri să se priveghieze asupra celor cu năravuri rele de o parte, de altă parte să se ferească și autoritatea locală comunală de provocări și întăritări.

Necrolog. Ioan Medrea, paroch gr-oriental în Strei-Plopi, în urma unui morb îndelungat, a reposat în 9 Ianuarie a. c.

Starea sanitară în Budapesta. Toate diarele din capitală aduc soirea, că nici odată n'au bolit oamenii în Budapesta mai mult și mai greu ca în zilele aceste. Oamenii tari și sănătoși cad la moment loviți de boală și zac suferind de Diaroe. Medicii caută cauzele în rețea; mulți cred, că aceste boale provin din apa cea rea din capitală. Profesorii dela facultatea de medicină au ajuns a afla o altă împregiurare: carnea înghețată și pusă la căldură ca să se desghețe capătă prin această desghețare un venin organic, foarte stricăcios sănătății. Aceasta se întâmplă cu pâinea, cu laptele, dar' mai virtos cu carnea. S'au luat măsuri politienesci pentru împedecarea acestui rău, dar' cu toate aceste răul grasează din zi în zi.

Dr. David Starcievici a fost condamnat în ultima instanță la închisoare grea de doi ani.

Baronul Moriz Hirsch. Un diar unguresc spune, că deja în sesiunea actuală baronul Hirsch va deveni membru al casei magnatilor. Baronul Hirsch, care posedă mari moșii în Ungaria, va deveni cetățean al statului ungar, după o invitare ce l'a făcut din locuri înalte, apoi guvernul îl va numi membru al camerei magnatilor. Această foaie află, că suma dăruită de baronul pentru instituții nouă nu va fi de o sută, ci de o sută cincizeci milioane franci; din acestea sunt menite 50 milioane pentru Ovreei ruși, 50 pentru Ovreei din Turcia și 50 pentru Ovreei unguresci, galițieni și români.

Zăpadă în Paris. Arare-ori se întâmplă, ca Parisul să fie cercetat de criveți și earnă, dar' în anul acesta toți a trebuit și acest oraș al modelor să vadă ceea-ce așa de rar vede: Marti în 31 Ianuarie a început a ninge pe la 6 oare seara și a nins aproape două oare în contin. Mercuri dimineața, la privirea păturii de zăpadă, Parisienii erau într'adevăr cam scoși din sărite, dar' s'au scuit ei ajuta la moment: poliția a lăsat pe toate stradele să umble care încăreacă cu sare, presărând sarea dealungul stradelor, ca astfel să se topească zăpada! Cuminți oameni și cum se sciu ei ajuta în o primejdie așa mare ca aceea, când sunt silii ei a vedea stradele acoperite cu pătură de nea înalta de — 2 centimetri!

Asociațiunea transilvană pentru literatura română și cultura poporului român.

Nr. 540/1887.

Proces verbal al comitetului luat în ședința dela 22 Decemvrie st. n. 1887.

(Urmare d-n Nr. 18.)

Nr. 220. Mai mulți indiviți din fosta comună „Tofaleu“ prin adresa dto 4 Decemvrie a. c. se roagă să li se confere un ajutor de 100 fl. v. a. din fundafuni „Tofaleană“ spre a-și pute acoperi speșele cu neamurile baronului C. Aporu, carele l'a expropriat. (Ex. N. 224/1887.)

Având fundafuni „Tofaleană“ destinațiunea, de a sprigini numai tineri descendenți din vre-o familie de ale fistei comune, „Tofaleu“, care ar voi să învețe vre-o meserie oare-care, cererii prezente nu se poate satisface.

Nr. 221. Pavel Nisca, învătăcel de păpușar în Deva cere un ajutor (Ex. Numerul 525/1887.

— Nefind vacant nici unul din stipendiile menite pentru spriginirea învătăcelor dela meserii, cererii prezente nu se poate satisface; se îndrumă însă petentele la eventuale concursuri, ce se vor exorice spre scopul conferirii unor asemenea stipendii.

Nr. 222. Direcțiunea școlai civile de fete a Asociațiunii transilvane prin adresa dto 15 Decemvrie a. c. Numărul 422 prezentă, la provocarea ce l'a făcut verbal din partea delegatului comitetului în afacerile școlare, un extras din matricula școlai, precum și un conspect despre elevele interne.

Din extrasul amintit se vede, că în anul curent școl. s'au inscris cu totul la școala civilă a Asociațiunii 79 eleve, dintre care 3 au părăsit școala; rămân deci 76 eleve, care urmează actualmente regulat cursurile ordinare ale școlai: 33 fiind cu locuința în internat ear' restul externe.

Din conspectul prezentat se vede, că numărul elevelor interne a fost la începutul anului școl. 43, o elevă a părăsit școala și internatul, de prezent sunt deci 42 eleve interne, dintre care 9 frecventează școala elementară susținută de Reuniunea femeilor române din Sibiu.

Cursul complementar, împreună cu școala civilă, frecventat pentru acum de 4 eleve (Ex. Nr. 532/1887.)

— Spre sciință, cu aceea, că părinților elevelor, care frecventează școala, să li se comunice, prin direcțiunea școlară câte un exemplar din regulamentele școlare stabilite în decursul anului curent.

(Va urma.)

VARIETĂȚI.

(Iși iubia prea mult calul.) Acum câteva zile, Jean Thauvenot, negustor de mărunchiuri, locuitor în strada Deligny la Clichy, nu mai regăsi calul și trăsură sa, pe care cu un moment mai înainte o lăsase la ușa unei prăvălii unde intrase. Creșd că l'a se furase, și aceasta îl mahnii atât de mult încât a doua zi, plecând pentru a reclama poliției, spuse femeii sale: „Dacă nu voi găsi calul și trăsura mă voi sinucide.“

Seara și noaptea trecură fără-ca să apară acasă și nevasta lui plecă să-l caute, când o preveni, că bărbatul său fusese găsit spânzurat de dimineața la șapte casuri pe un teren viran din bulevardul Victor Hugo, și că era transportat la comisariat unde un doctor se chemă a-l rechema la viață.

Îngrijirile ce-i dete doctorul obținut cel mai bun rezultat și spânzuratul își revenia puțin câte puțin în fire, când intră în birou un individ și declară, că aducea un cal și o trăsura, pe care a găsit-o în strada Campols.

— Calul meu, trăsura mea! — țise muribundul ridicându-se cu greu. Voese să-i...

Și n'apucă să sfârșească cădând pe spate și dându-și ultima suflare.

(Un duel între doi amorezi.) O acrită dela un teatru mic din Paris, care trebuia să crezeze în curând rolul unei domnișoare d'Artagnan într'o dramă în care spada joacă un mare rol, voină a fi distinsă prin îndemnarea de a ține o spadă, se duse mai zi-lele trecute a cere câteva lecțiuni de scrimă dela un profesor bine cunoscut de pe bulevard.

— Vino în toate diminețile pe la nouă oare, țise profesorul. La ora asta nu e nimeni în sală și mă voi ocupa de d-ta.

Ținera artistă luase deja mai multe lecțiuni, când un elev, venind pe neașteptate, o văd în costumul său încântător de scrimă.

Ea purta o vestă și un pantalon albastru, ciorapi de mătăsă negri, care îi desennau de minune pulpele, și nisece sandale cochete de marochin.

D. G... o văd, o iubi în doi timpi și trei mișcări, și el nu fu respins.

Un alt obicnuit al salei, d. de M..., întâlni și el pe gentila elevă.

O văd și o iubi.

D-șoara X... primi și omagiile acestui al doilea adorator.

Dar' cei doi adoratori băgară de seamă, că încântătoarea artistă le acorda ambilor același favor. Ei atunci îi cerură explicațiuni.

— Oh! le răspunse ea rișdend, pentru-că sînteți atât de geloși, luați floretele și regulați diferendul între d-voastră.

Cei doi tineri luară în serios gluma și apucară două spade nebutonate și simulară un simplu joc de sală, sub ochii profesorului și artiștei.

Deodată d. de M... strigă:

— Lovit!

Și cădă pe o bancă. Vesta lui era pătată de sânge.

— Spada d-tale, țise el adversarului, fără îndoeală că e nebutonată din întâmplare; sunt rănit.

El era într'adevăr atins la nivelul ficatului.

Il luară repede și îl duseră acasă. Profesorul de scrimă, examinând spadele băgă de seamă atunci, că asistase nu la un duel închipuit, ci la o adevărată luptă.

Din public.)*

Apel**)

Cunoscută este constelațiunea sub care trăim; cunoscute tendențele spre lumină și înaintare, cultură și civilizație, tendențe ce se arată din zi în zi mai agitate la toate popoarele, care își tin de mândrie faptul, că „au fost și sînt“ și care toate asemenea voese ca „să mai fie și în viitor“.

Cu acest sfîrșit și spre ajungerea acestuia nu cruță nici jertfe nici ostenele, ci pun în lucrare toate mijloacele posibile oneste și iertate.

Cel mai bîn mijloc însă pentru răspîndirea luminii în popor este negreșit biblioteca populară.

Singur ministrul de culte și instrucțiune publică Trefort, convins de acest adevăr dice în o ordonanță dela 1877: „Experind, că înființarea și înmulțirea bibliotecilor populare și respective școlare, bibliotecii bine întocmite, sînt unele din cele mai sigure mijloace și căi spre propagarea culturii în popor; pucendend din acest punct, eu voi proteja cât se poate de călduros toate năsuințele, care vor tinde spre a lipsi de teren literatură de stradă (ponyvaioadom) și spre îmbrățișarea și împămîntenirea cărților populare de o direcțiune mai bună“. Această ordonanță în anul următor se repetază în termeni și mai categorici.

Drept aceea îndemnați și înboldiți de dorul după lumină și cel al conservării purității limbii, ne-am hotărît să înființăm o „bibliotecă populară românească“ în opidul nostru Crai-Dorolț — presupunend, că On. public ne va da spriginul trebuincios.

Apelăm deci din inimă și adresăm acest apel inimii unui fiesce-care Român destoinic și iubitor de neamul său, ca să binevoască a ne sprigini în această întreprindere cu obolul său, ori cu oferte de cărți.

În deosebi avem trebuință de cărți populare românești, fie acele istorice, economice, religioase, comerciale ori științifice; fie basme, colinde, colecțiuni de versuri, povești, romanuri șel. scrise în stil popular, și cărți morale.

Ne întoarcem privirile cu toată încrederea spre On. d-ni autori și redactori români ca să binevoască a ne trimite din lucrările lor.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesc răspundere.

**) Sînt rugate să cedeze On. redacțiunii române a publica în folie sale acest apel.

alergau printre grupele iritate, agitănd și pe cei mai asedați, cățiva fanatici încercară să ajungă cu înutul la insulă, dar' fură îndepărtați cu ușurință.

Urmăr' apoi vrăjile și formulele de fermecare; măiestrii lor de ploaie, care afirmă, că domnesc asupra norilor, chemară orcalele și grîndina într'ajutor; spre scopul acesta culeră frunze de pe diferiți arbori ai țerii și le ferbeau facut la foc, în vreme-ce se junghia un berbecu cu ajutorul unui ac, care l'a se înțepă în inimă. Dar' cu toate ceremoniile lor cerul rămase senin și berbeculele și grimasele lor s'au dovedit zadarnice.

Negrii se puseră apoi la nisece orgii înfricoșate, îmbătându-se cu „tembo“, un rachiu foarte tare pregătut din nucle de cocos, ori cu o bere tărăbăitoare „coyywa“. Căntecele lor, fără de o melodie mai pronunțată, dar' cu un foarte sever riton, se auăură până noaptea tărăjii.

Pe la 6 oare seara intrunî prânzul de despărțire pe toți la masa comandantului și a oficerilor sei. Kennedy, pe care acum nimeni nu-l mai întreba, murmură cuvinte neînțelese; dar' pe doctorul Fergusson nu-l perdea nici un moment din ochi.

De altfel prânzul a decurs foarte trist; apropierea momentului din urmă trezi cugete dureroase în toți. Ce li-a predestinat providința acestor neînfricați exploratori? Oare se vor mai întoarce vre-odată în cercul prietenilor sei la vatra lor casnică? Dacă vehicu-

lul lor le va abdice serviciul, ce se va alege de dîșii în mijlocul atator popoare sălbatice, în aceste regiuni necunoscute, între acele pustii imense?

Cugetele aceste, care nu se iviră până acum decăt isolate, tăbăriră acum deodată asupra spiritelor agitate. Doctorul Fergusson, rece ca totdeauna, calm și nemișcat, prevestia despre una și alta; dar' zadarnic cerca să alunge această depresiune contagioasă; nu-i succedea.

De oare-ce posibilitatea unei demonstrațiuni la adresa doctorului și a tovarășilor sei nu era exchisă, toți trei dormiră pe bordul „Resolutei“. La 7 oare dimineața își părăsiră cabina și se duseră pe insula Cumbeni.

Balonul se mișcă lin la adierile vîntului de Ost. Sacii de pământ, care li ținură, fură înlocuiți prin 20 de matrozii; comandantul Pennet și cu oficerii sei erau de față la actul sîrbătoresc.

În momentul acesta păși Kennedy oblu înaintea doctorului, li apucă de mână și grai:

— Este dar' sigur Samuil, că vei pleca?

— Foarte sigur, iubitul meu Dick.

— Făcut-am tot posibilul din parte-mi pentru de a te reține de calea aceasta?

— Făcut.

— Bine, — conștiința dar' îmi este liniștită și eu te însoțesc.

— Am fost sigur de asta, — țise doctorul, cu o emoțiune, pe care nu o pută ascunde.

Nr. 356—1888.

Concurs.

Devenind prin abdicare vacant postul de notar comunal în Orlat, pentru îndeplinirea acestui post se exerce concurs.

Emolumentele:

1. Salar anual	400 fl.
2. Bani de cuartir	60 fl.
3. Relut de lemne	64 fl.
4. Paușal de diurne	52 fl.
5. Remunerațiune pentru prescrierea dării	50 fl.
6. Pentru lucrări private conform tarifului.	

Cerere instruite conform legii se se aștearnă subscrisului cel mult până în 20 Martie a. c.

Seliște, în 4 Februarie 1888.

Pretorul suprem

Liviu de Lemény.

[542] 1—3

Anunțiu.

Antistia comunală a comunei Hossuseu (Hosszuaszo) din comitatul Tërnavamica prin aceasta aduce la cunoștința publică, că pe baza rezoluțiunii din 18 Decembrie 1887 Nr. 65.369 a Excelenței Sale domnului ministru de agricultură, industrie și comerț, în această comună se va pute ține în toată Mercuria tîrg de săptămîna.

Interesații se încunoscîntează despre aceasta, cu cea provocare, că acest tîrg se va începe în 7 Martie st. n. a. c. și că tot soiul de bucate, vite cornute, oi, capre, porci și articlii de consum vor fi obiectul vîndării, cumpărării.

La acestea tîrguri vamă nu se plătesce.

Din ședința comitetului comunal.
Hossuseu, 29 Ianuarie 1888.

Primăria comunală.

Gieb Thomas,
primar.Réz Károly,
notar cercual.

[512] 2—3

M. Bachholzky. Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 24.**P. T.**

Recomand

depositul meu de ghețede **stradă, călătorie și salon**

și îmi permit a atrage atențiunea asupra **celor mai noue ghețe** (specialități vieneze), precum și asupra celui mai mare asortiment de **ghețe bărbătesci, femeiesci și de băieți** cu cele mai ieftine prețuri.

Comande din afară cu rambursă; în cas că nu convine, marfa se primesc înapoi.

Totodată atrag atențiunea asupra **neîntrecutei mele alifii de bătători** și asupra **excelentei alifii de degerături.**

M. Bachholzky.

Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 24.

[499] 18—52

M. Bachholzky. Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 24.**Pianuri alese**

[520] 13

negustoria de pianuri a lui **HELDENBERG**în **Sibiu.****Piano scurt, mignon și pianino.**

Toate pianurile le furnizez cu mult mai ieftin de cum le poate cumpăra ori-care negustor; procurându-le direct; afară de aceasta cele mai bune alese în fabrici de un om de specialitate, prin urmare nu numai alese prin oare-care pianist bun. Pentru judecarea bunei construcțiuni al unui piano se mai recere pre lungă a sel cănta pe el și alte cunoscînte speciale și experiențe.

Garanța de mai mulți ani se înțelege de sine.Dintre **firmele din Viena** sînt reprezentate:

BÖSENDORFER,
furnizor de curte,
mignon, 7 octave 600 fl., piano
de concert 800 fl. v. a.
(Cel mai brilliant piano).

SCHWEIGHOFER,
fabricant de curte,
mignon, 7 $\frac{1}{2}$ octave, 650 fl., piano
580 fl. v. a.
(Fabricat nobil, cunoscut din ve-
chime).

PROKSCH,
pianino 400 fl., piano scurt 480 fl.,
piano scurt patent 530 fl., mignon
500 fl., negru gravat 580 fl.
(Piano de casă fin și plăcut).

POKORNY,
(Invetăcel de a lui Bösendorfer)
mignon 450 fl., piano scurt
440 fl. v. a.

**Banca generală de asigurare
„TRANSILVANIA“**în **SIBIU,**

[529] 5

fundată în anul 1868

asigură pre lungă condițiunile cele mai favorabile:

- în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobili etc.
- pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe cazul morții și pentru terminuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc	Sume asigurate pe viață
în a. 1869—1883 fl. 516,711.66	în a. 1869—1883 fl. 348,145.02
în a. 1884 „ 24,778.08	în a. 1884 „ 40,084.13
în a. 1885 „ 35,702.29	în a. 1885 „ 35,843.24
în a. 1886 „ 40,565.12	în a. 1886 „ 43,594.—
Suma fl. 617,757.15	Suma fl. 467,666.39

1,085.423 fl. 53 cr.

Conform bilanțului pentru 1886 fondurile de rezervă și garanție se urcă la
605.053 fl. 64 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu (Strada Cisnădiei Nr. 6, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (C. I. Münnich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Farmacia
la „mărul de aur al imperului“.

I. PSERHOFER

Viena
Singerstrasse 15.

Pilule curățitoare de sânge mai nainte numite **Pilule universale**, merită cu tot dreptul numirea din urmă, fiindcă în adevăr nu există boală, la care aceste pilule se nu-și fi dovenit deja de o mie de ori efectul lor binefăcător. În casurile cele mai desperate, în care celelalte medicamente s'au întrebuițat fără nici un efect, după folosirea acestor pilule s'a dobândit în nenumărate casuri și în timp scurt, însănătoșare deplină. **1 cutie cu 15 pilule 21 cr.; un pachet de 6 cutii 1 fl. 5 cr.; comande cu ramburse nefrancate 1 fl. 10 cr.**

Pre lungă trimiterea înainte a prețului costă împreună cu expedarea scutită de porto: 1 pachet de pilule 1 fl. 25 cr.; 2 pachete 2 fl. 30 cr.; 3 pachete 3 fl. 35 cr.; 4 pachete 4 fl. 40 cr.; 5 pachete 5 fl. 20 cr.; 10 pachete 9 fl. 20 cr. Mai puțin de un pachet nu se poate trimite.

Au sosit o mulțime de scrisori, prin care consumenții mulțumesc pentru redobândirea sănătății lor în cele mai deosebite și mai grele boale. Fiecare, după-ce va folosi acest medicament, îl va recomanda mai departe.

Reproducem câteva dintre mulțimea de scrisori de recunoștință.

Leongang, 15 Maiu 1883.

Preaonorate Domnule! Pilulele d-voastre produc adevărată minune; ele nu sînt ca alte multe mijloace lăudate, ci ele ajută întră adevăr aproape pentru toate.

Din pilulele procurate la Pasi cele mai multe le-am împărțit amicilor și cunoscuților și au folosit tuturor, chiar și persoane de o etate înaltă și cu diferite boale și dureri au dobândit prin ele, dacă nu sănătatea completă, dar totuși o îmbunătățire însemnată. Te rog dar să-mi trimiți earși cinci pachete. Dela mine și din partea tuturor câți am avut norocirea a ne redobândi prin pilulele d-voastre sănătatea, — cea mai intimă mulțumită

Martin Deutinger.

Bega-St.-György, 16 Februarie 1882.

Onorate Domnule! Nu Vă pot îndestul exprima mulțumită pentru pilulele d-voastre, deoarece-ce pre lungă ajutorul lui Ddeu, muierea mea, care a suferit ani îndelungați de *miserere*, s'a vindecat prin pilulele curățitoare de sânge ale d-voastre de această boală, și deși de ocamdată mai trebuie să folosească, totuși sănătatea ei e atât de recreată, încât poate să-și caute earși cu vioiciune tinerească de toate ocupațiunile sale. De această mulțumită a mea Vă rog să faceți us pentru binele tuturor suferitorilor și vă rog totodată pentru trimiterea din nou a acelor două cutii de pilule și două bucăți de săpun chinezesc. Cu deosebită stimă, devotat

Aloisiu Novak,
Grădinar suprem.

Stimate Dle! Presupunând, că toate medicamentele d-tale vor fi tot așa de bune ca renumitul d-tale balsam în contra degerării, care în familia mea a făcut un sfîrșit repede mai multor casuri de umflări de degerare, pre lungă toată neîncrederea mea în așa numitele mijloace de vindecare generale, m'am hotărît totuși a începe cu pilulele depurative ale d-tale, pentru a bombarda cu aceste mici globuri durerile mele îndelungate de hemoroide. Fără întârziere trebuie să-și mărturisesc, că suferințele mele vechi după o întrebuițare de 4 săptămîni, au încetat cu totul și că recomand în modul cel mai călduros în cercul amicilor mei aceste pilule. N'am nimic în contra și dacă vei face întrebuițare de aceste șire, — dar fără de publicarea completă a numelui.

Viena, 20 Februarie 1881. Cu toată stima C. v. T.

Balsam de degerături de I. Pserhofer, de mulți ani recunoscut ca cel mai sigur remediu în contra degerăturilor de tot felul, cum și pentru vindecarea de rană vechi etc. 1 burcănel 40 cr., expedit franco 65 cr.

Balsam de gușe, mijloc probat în contra gușii. Un flacon 40 cr., expedit franco 65 cr.

Esență de viață (picături de Praga) în contra stomacului stricat și a durerilor provenite din aceasta de tot soiul, un leac excelent de casă. 1 flacon 20 cr.

Esență de plantan un mijloc de casă general recunoscut și excelent în contra gîturarului, răgușelii, a tusei dureroase, etc. Un flacon 50 cr., două flacoane expedit franco 1 fl. 50 cr.

Afară de preparatele numite aici se mai află în deposit toate specialitățile farmaceutice indigene și străine ce au fost anunțate în diarele austriace, și articolele, ce nu se află în deposit, se procură prompt și ieftin.

Expedări pe postă se efectuează grabnic pre lungă trimiterea înainte a prețului, ori pre lungă rambursă postală.

Trimitîndu-se înainte prețul (mai bine prin asigurațiune postală) porto se face mult mai ieftin, decât cu rambursă.

[515] 11—12

INSTITUTUL TIPOGRAFIC

execută tot felul de lucrări tipografice și în deosebi tipărește cărți de tot felul, anunțuri de căsătorie, anunțuri de funebre, placate, bilete de vizită, conturi și blanchete de tot soiul.

PREȚURILE MODERATE.

De asemenea Institutul primește în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sînt: povești, snoave, poezii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schife istorice ori biografii scrise în stil popular și alte de asemeni.